- [2021] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 881

ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ

- v.
- ਯੋਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ।
- (ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 970 2016)

ਫਰਵਰੀ 12, 2021

- [ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ, ਜੇ.]

ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਦੋ ਤਬਾਦਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

- ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਨੈਨੀਤਾਲ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ
  - ਉਤਰਾਖੰਡ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੇਸ - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ: ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
  - ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇੱਛਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - ਇਸ ਲਈ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਓ ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ - ਦੂਜੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ,
- ਸਾਕੇਤ, ਦਿੱਲੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
  - ਨੈਨੀਤਾਲ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਹਨ
  - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਪਰ ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਬੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 10,000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ - ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
  - ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿੱਥੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 – ਧਾਰਾ 57-191, 217-369

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925:

ਐਸ.ਐਸ.57, 264 (2) – ਹੋਲਡ: ਧਾਰਾ 264 (2) ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

212, 213 - ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ.

57, 212, 213, 264 – ਹੋਲਡ: ਧਾਰਾ 213 (2) () / .57(), () ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ◌ਾ◌ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ

- ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
- 881

- ਵਸੀਲ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ
    - ਆਧਾਰ: 1.1 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ/ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ / ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ
    - ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23] [893--; 894-]
- 1.2 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਧਾਰਾ 264 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਧਾਰਾ 264 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ
- ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ
    - ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿਚ ਇਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਜਾਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
- ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 27, 28) [894-ਈ, ਜੀ-ਐਚ; 895-ਏ]
    - ਭਾਗ 9 ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਧਾਰਾ 300 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 264 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-
- ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ ਅੱਠਵਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਐਕਟ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
    - ਧਾਰਾ 212 ਅਤੇ 213 ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਧਾਰਾ 212 ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 213 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: () ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

- ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ
  ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ, ਜੈਨਾ, ਭਾਰਤੀ ਈਸਾਈ ਜਾਂ ਪਾਰਸੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; () ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ (ਹੋਰ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ
- ਕਿਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਈਸਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਵੱਧ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਬੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ
- ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
- ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ। ਪਰ ਦੂਜਾ ਨਿਯਮ ਜੋ ਧਾਰਾ 213 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: () ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਕਿਸ ਦੀਆਂ ਹਨ
- ਧਾਰਾ 57 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਲਾਸਾਂ; ਅਤੇ ()
  1962 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 16 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ
- ਇਹ ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ
- ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ
- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹਨ।
- (ਪਾਰਸ 31-34) [895-; 896-; 897--]

- ਧਾਰਾ 57, 213 ਅਤੇ 264 ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
  - ਦਿਖਾਓ: () ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
  - ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ
  - ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ () ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕੇਵਲ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ
  - ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਜਾਂ ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ
  - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹੈ: () ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ () ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ
  - ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਸੇ ਵਸੂਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ। ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 264 (2) ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 213 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ।
  - ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਜਾਂ ਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੋ

- ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੨੧੩ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 35, 36) [897--; 898--]
    - ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ ਬਨਾਮ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2005) 12 ਐਸਸੀਸੀ 503 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
    - ਧਾਰਾ 213 (2) (ਆਈ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
- ਧਾਰਾ 57 ਦੀ (ਬੀ), ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲੈਣ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਜਾਂ
    - ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਆਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
    - ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਵੰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ। [ਪੈਰਾ 37]
- [898--]
    - ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੁਦ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ
        - () ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ () ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 2011 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 72 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ, ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ
- ਹੁਕਮ, ਉਸੇ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ
    - ਮਿਤੀ 06.04.2011 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ. ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 213 (1) ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
- 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 2019 ਦਾ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟਰੀ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 01 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ
    - ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ 09.10.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਲਈ, 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। (ਪਾਰਸ 38, 39]
- [898--]
    - ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਸਾਕੇਤ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, 8 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਤੰਬਰ, 2012 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2016 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ

- ਮੇਜਰ 'ਆਰਐਨ' ਨੇ ਨਵੰਬਰ 2012 'ਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਜਰ 'ਆਰਐਨ' ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ,
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੰਮ
- ਉਤਰਾਖੰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਰਈਐਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਾਹਜ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 213 (1), ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ,
- ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ,
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ,
- ਨੈਨੀਤਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- [ਪਾਰਸ 40, 47] [898-; 899--; 901-]

- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ,
  - ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ,
  - ਸਾਕੇਤ, ਦਿੱਲੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
  - ਨੈਨੀਤਾਲ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਬੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੇ
  - ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 10,000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ
  - ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ। (ਪਾਰਸ 48, 49) [901--]

    - ਈਸ਼ਵਰਦੇਵ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਮਤਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 280 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।
    - ਚਿਰੰਜੀਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਲਾਲ ਗੋਇਨਕਾ ਬਨਾਮ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ
    - (1993) 2 ਐਸਸੀਸੀ 507: [1993] 2 ਐਸਸੀਆਰ 454; ਟੀ. ਵੈਂਕਟ

- ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟ ਸੁਬੰਮਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ (1996) 4 ਐਸਸੀਸੀ 457 : [1996] 3
    - 1042; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਮਣੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 144; ਨਿਰਮਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ (2005) 12 ਐਸਸੀਸੀ 505; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਮਣੀ ਦੇਵੀ
    - ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 144
- - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
- <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

AIR 1954 SC 280	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 15
[1993] 2 SCR 454	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 15
[1996] 3 SCR 1042	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 15
(2005) 12 SCC 503	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 15
(1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 144	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 15
(2005) 12 SCC 505	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 22

- ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 970 2016.
- ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ। 2016 ਦਾ -126 ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸਾਕੇਤ ਕੋਰਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।
- ਨਾਲ
- 2019 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 2779।
- ਗੋਪਾਲ ਸ਼ੰਕਰਨਾਰਾਇਣਨ, ਐਸ.ਆਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਮ.ਐਸ. ਨਿਤਿਆ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਕਸ਼ੰਦਾ ਡੇਕਾ, ਤ੍ਰਿਦੀਪ ਪਾਇਸ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਿਵਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜਨਾ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਸੰਜੀਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਯੂਸ਼ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਐਮ.ਐਸ.
    - ਸ਼ਰਮਾ, ਯੇਤੇਂਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਏਪੀ ਐਂਡ ਜੇ ਚੈਂਬਰਜ਼, ਗੌਤਮ ਨਾਰਾਇਣ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।
        - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

ਫੈਸਲਾ

- ਸਾਲ 2016 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸਾਕੇਤ ਕੋਰਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੈਨੀਤਾਲ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 2019 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 2779 ਲਈ ਹੈ

- ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਏ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਕੇਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ।

- ਮੈਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

- ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਸਨ
  - ਪਿੰਡ ਬਿਥੋਰੀਆ ਨੰਬਰ 1, ਤਹਿਸੀਲ ਹਲਦਵਾਨੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੈਨੀਤਾਲ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਦੀ 07.05.2011 ਨੂੰ 91 ਸਾਲ ਦੀ ਪੱਕੀ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਥੀ
  - ਬਚੇ ਹੋਏ, ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ। ਉਹ ਸਨ (1) ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ, (2) ਸੁਰਿੰਦਰ ਨਾਥ, (3) ਨਰਿੰਦਰ ਨਾਥ, (4) ਵਰਿੰਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ, (5) ਲਿਲੀ ਨਾਥ (ਧੀ) ਅਤੇ (6) ਯੋਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ
  - 06.09.2019 ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈਰਾ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸੀ ਨਿਖਿਲ ਨਾਥ ਅਤੇ ਆਦਿੱਤਿਆ ਨਾਥ ਨਾਮ ਦੇ ਦੋ ਬੇਟੇ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ।

- ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਵਰਗੀ ਬਦਰੀ ਨਾਥ ਨੇ 06.04.2011 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੀ 26.06.2005 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 06.04.2011 ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਸੀਅਤ
  - ਪਿੰਡ ਬਿਥੋਰੀਆ ਨੰਬਰ 1, ਤਹਿਸੀਲ ਹਲਦਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੈਨੀਤਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ,
  - ਪਰ ਇਹੀ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਿਲੀ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਲਿਲੀ ਨਾਥ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2011 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 57 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।
  - ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਨੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬੀ ਧਮਾਕੇ ਵਜੋਂ, ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ, ਜੋ ਵਸੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ 2011 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 72 ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।
  - ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਫਾਈਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਐਫ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਖਰੀ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਯੋਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਨੇ 2012 ਦੇ ਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 2745 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਸੁਤੰਬਰ-2012। ਪਰ ਸਾਲ 2016 ਵਿੱਚ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫ੍ਰਾਈਲਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਧੀਕ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸਾਕੇਤ ਕੋਰਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ 2016 ਦੇ ਸੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 126 ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

- ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
  - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 2016 ਦੀ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970,

- ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸਾਕੇਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੈਨੀਤਾਲ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 08.07.2016 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਵੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

- 7. ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਸ਼੍ਰੀ ਯੋਗੇਂਦਰ ਨਾਥ (ਆਖਰੀ ਪੁੱਤਰ) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਲਿਲੀ ਨਾਥ ਨੇ ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 1-ਏ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਯੋਗੇਂਦਰ ਨਾਥ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 5.
- 8. 09.10.2018 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 08.07.2016 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰੋਕ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਡੇ ਬੇਟੇ ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਨੇ 2019 ਦੇ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟਰੀ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 01 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
- ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿਖੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 06.04.2011 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- ਧਾਰਾ 276 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 250 ਅਤੇ 273 (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਧੀ ਲਿਲੀ ਨਾਥ ਦੂਜੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਆਈ:
- 2019 ਦਾ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 2779, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ
- ਇਕੱਠੇ।

- ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਾਲ 2016 ਦੀ, ਜੋ ਵੱਡੇ ਬੇਟੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਨੈਨੀਤਾਲ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਲ 2019 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਕੇਤ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ, ਪਹਿਲੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ" ਵਜੋਂ
- ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਿਲੀ ਨਾਥ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ
- "ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 2011 ਦੇ ਸੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 57 ਨਾਮਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.ਐਸ.
- ਬੇਟੀ ਲਿਲੀ ਨਾਥ ਨੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

- ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

27
.11.2015 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਵੱਲੋਂ 2011 ਦੇ ਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 72 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਲ 2016 (2012 ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ) ਤੋਂ ਸਾਕੇਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਨੈਨੀਤਾਲ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਜਾਂ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੇਸ, 2019 ਤੋਂ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
  - ਸਾਕੇਤ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

- ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂ, ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਹਨ:-
  - ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿਖੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।
    - ਇਸ ਲਈ, ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
    - ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨੈਨੀਤਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ
    - ਆਪਣੀ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੇ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ 10,000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।
    - -. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸਾਕੇਤ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ/ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਲੈਟਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ;

  - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 06.04.2011 ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਕੇਤ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਮਆਈਜੀ ਫਲੈਟ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 741 ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ
    - ਪਿੰਡ ਬਿਥੋਰੀਆ ਨੰਬਰ 1, ਤਹਿਸੀਲ ਜੀ
    - ਹਲਦਵਾਨੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੈਨੀਤਾਲ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ, ਸਰਵਿਸ ਕੁਆਰਟਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈੱਡ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 264 (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਸਾਕੇਤ ਕੋਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ
    - ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜਾਇਦਾਦ; ਅਤੇ

- () ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 2016 ਵਿੱਚ ਸਾਕੇਤ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ 2016 ਦਾ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸ਼ੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- 2019, 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰੋਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
- 09.10.2018 ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

- 13. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਨੈਨੀਤਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 2016 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

- () ਕਿ ਉਹ (ਉਸ ਸਮੇਂ) 68 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ
  - ਇੰਪਲਾਂਟ ਕੀਤੇ ਪੇਸ ਮੇਕਰ;
  - () ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਧਰੰਗ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦਾ ਗਤਲਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ;
- () ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਲਦਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਕੇਸ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ;
  - (v) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ;
- (v) ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
  - ਨੈਨੀਤਾਲ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ
  - (v) ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਕ ਹੈ।

- 14. ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸ਼ੰਕਰਨਾਰਾਇਣਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

- ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕੇ

ਧਾ
ਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਦੂਜੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ

- ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਬੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
- ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ
- ਸਾਕੇਤ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
- ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ 10,000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

- ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸ਼ੰਕਰਨਾਰਾਇਣਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਈਸ਼ਵਰਦੇਵ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ
  - ਕਾਮਤਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।[1] ; ਚਿਰੰਜੀਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਲਾਲ ਗੋਇਨਕਾ ਬਨਾਮ ਜਸਜੀਤ
  - ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ[2]; ਟੀ. ਵੈਂਕਟ ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟ ਸੁਬੰਮਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ[3]; ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ ਬਨਾਮ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ[4], ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਮਣੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ,ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਤਰਾਖੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਹਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ।
- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ
  - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੇਸ, ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ

- [1] ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 280
- [2] (1993) 2 507
- [3] (1996) 4 ਐਸਸੀਸੀ 457
- [4] (2005) 12 ਐਸਸੀਸੀ 503
- [5] (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 144

- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ ਈਸ਼ਵਰਦੇਵ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ
- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
- ਮਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ
- ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ.

19. ਚਿਰੰਜੀਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਲਾਲ ਗੋਇਨਕਾ (ਸੁਪਰਾ), ਮੁੱਢਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉੱਠਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ. ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ, ਧਿਰਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ।
    - ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ, ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
  - ਟੀ. ਵੈਂਕਟ ਨਾਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ
- ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ (ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ) ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ
- ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੇਖਾਂਗੇ।
  - ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ (ਸੁਪਰਾ) ਇਕਲੌਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ

- ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਏ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ।
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ
- ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ
- ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ: () ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; () ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ; ਅਤੇ () ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

  ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 213, ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਕਸਬਿਆਂ (ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰਾਂ) ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 213 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ.

- ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੋ ਦਿਲਚਸਪ ਪਹਿਲੂ ਹਨ । ਉਹ ਹਨ: () ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
  - ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
  - ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਵੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਣ
  - ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ. ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ। () ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ
  - ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ[6]. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ

    ਐਫ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਲ 1984 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 1997 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1987 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ
  - ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਜੱਜ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
  - ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਹਨ

- [6] (2005) 12 505

- ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ/ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

- ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਓ ਹੁਣ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ।

- ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਨੂੰ 11 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ V ਵਿੱਚ 23 ਅਧਿਆਇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ।ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਤੋਂ 191 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

- ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ।

- ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 9 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 217 ਤੋਂ 369 ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 13 ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਗ 9 ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰੋਬੇਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ" ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ।ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 264 ਤੋਂ 302 ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

- ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਧਾਰਾ 276 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

- ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 264 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 264 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

- "264. ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ- (1) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

  - (2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ, ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਿੰਦੂ ਹੈ,
  - ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ

- ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਧਾਰਾ 264 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ
  - ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ

- ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਜਾਂ ਜੈਨ ਹੈ।

ਇੱਕ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

  - "57. ਭਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
  - ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਆਦਿ— ਇਸ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ
  - ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ-

  - ਸਤੰਬਰ, 1870 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਕੋਡਿਲ ਨੂੰ,
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਸਨ
    - ਬੰਗਾਲ ਦਾ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਗਵਰਨਰ ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ; ਅਤੇ

  - ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡਿਲ
    - ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ; [ਅਤੇ

  - ਜਨਵਰੀ, 1927 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡਿਕਲ
    - ਜੋ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ
    - ():]

    - ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਵਿਆਹ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਕੋਡੀਸਿਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

- ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਰੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
  ਧਾਰਾ 57 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਸਮਾਂ।

- ਭਾਗ 9 ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਧਾਰਾ 300 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 300 ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ
  - ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

    - "300. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- (2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਕਸਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਜਾਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ,
    - ਵਿਅਕਤੀ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ
- ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ
    - ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਧਾਰਾ 264 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- 32. ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ ਅੱਠਵਾਂ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਐਕਟ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 212 ਅਤੇ 213 ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:
    - "212. ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।—(1) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੱਤਰ ਨਾ ਲਿਖੇ ਜਾਣ
    - ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ, ਜੈਨ (ਭਾਰਤੀ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਈਸਾਈ ਜਾਂ ਪਾਰਸੀ]।
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ [ਭਾਰਤ] ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
- ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ
    - ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ।
    - ਇਹ ਧਾਰਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ [ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਈਸਾਈਆਂ] ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ-
        - ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
            - ਜਾਂ ਜੈਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸੀਅਤ ਧਾਰਾ 57 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ
        - ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,
- ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ (ਸੋਧ) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

- ਐਕਟ, 1962 (1962 ਦਾ 16), ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
- ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ [ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ] ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।
- ਧਾਰਾ 212 ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 213 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: () ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ
    - ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਅ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਹੰਮਦਾਂ, ਬੁੱਧਿਸਟ, ਸਿੱਖ, ਜੈਨ, ਇੰਡੀਅਨ ਕ੍ਰਿਸਟੀਅਨ ਓਰ ਪਾਰਸੀ,
    - ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; () ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ (ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਈਸਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

- ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜਾ ਨਿਯਮ ਜੋ ਧਾਰਾ 213 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: () ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ () ਕਿਸੇ ਪਾਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
    - 1962 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 16 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ, ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

- ਸੈਕਸ਼ਨ 57, 213 ਅਤੇ 264 ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ:
    - ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲੀਗੇਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੋਬੈਟ (ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ
        - ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ () ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਕੇਵਲ ਸਥਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
        - ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਜਾਂ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ।

- ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ: () ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
- ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ; ਅਤੇ () ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ

- ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲੇਗੇਟ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਧਾਰਾ 264 (2) ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
    - ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ
- 213 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ
    - ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਜਾਂ ਸੁਵਿਧਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 213 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।

- ਧਾਰਾ 213 (2) (ਆਈ) ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ, ਪ੍ਰੋਬੈਟ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ਲੈਣ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ
    - ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ
    - ਵਸੀਲ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਮ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ, ਸਿੱਖ ਜਾਂ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
    - ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਵੰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ, ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਨੇ ਖੁਦ () ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ
    - ਫਿਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 2011 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 72 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ 06.04.2011 ਦੀ ਉਸੇ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ
- ਧਾਰਾ 213 (1) ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ।

- ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਵਸੀਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ 8 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਟੇਅ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2019 ਦਾ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟਰੀ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 01 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
- ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਿਤੀ 09.10.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ
    - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣਾਓ।

- ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਸਾਕੇਤ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਸਤੰਬਰ, 2012 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- 2016 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਮੇਜਰ ਏ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਨੇ ਨਵੰਬਰ 2012 ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ
- 2012 ਦੇ ਸੀਐਸ ਨੰਬਰ 2745 ਵਜੋਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਜੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਈ -1/5 ਵਜੋਂ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮੇਜਰ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਇੱਛਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲੇਗੇਟ ਵਜੋਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ
- ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੰਮ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 213 (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ / ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ. ਇਸ ਲਈ, ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ
- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

- ਦਰਅਸਲ, 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਵੰਬਰ, 2012 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
  - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 137 ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਿਆਂ ਜਨਵਰੀ 2019 ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
  - ਵੇਰਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ.

- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਕਮਣੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ[7] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
  - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
  - ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 273 ਦੀ ਧਾਰਾ 273 ਦੇ (ਬੀ)
  - ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ 10,000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

- ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੁਵਿਧਾ ਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ
  ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ
  - ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਏ) ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 273 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

- [7] (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 144

- "273. ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ।- ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ, 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣਗੇ।
    - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
- ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗੀ
    - ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ-

- ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ
- ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜੱਜ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ

- ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ
    - ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ,
    - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ

- ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 2012 ਤੋਂ 2016 ਤੱਕ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
    - ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਬੀ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਏ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿਓ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
    - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
    - ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਸਿਹਤ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- 45. ਪਰ ਵਰਚੁਅਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, .. ਨੰਬਰ 130939 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ
    - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 2020 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਚ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 74 ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਵਿਡ-19 ਲਈ ਵੀ ਪਾਜ਼ੇਟਿਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ, ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
  ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਿਖਾਏਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚੇ ਹੋਏ 5 ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 3 ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਉਤਰਾਖੰਡ 'ਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਉਸਨੇ 2011 ਜਾਂ 2012 ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ,
  - ਮੈਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਦਾ
    ਅਦਾਲਤ, ਨੈਨੀਤਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 2016 ਦੀ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ
  - ਪ੍ਰਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਨੈਨੀਤਾਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
    ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਮਕਾਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ
  - ਧਾਰਾ 273 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੇ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 10,000/- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
    ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ।

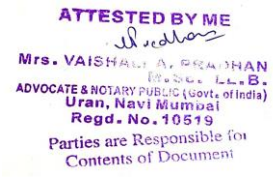
- ਇਸ ਲਈ, ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

  - 2016 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 970 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
  - 2019 ਦੇ ਟੀਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 2779 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ 2019 ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 01 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
  - 2016 ਦੇ ਸੀ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 126 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ। ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਰਜੀਹ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।
- ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

    - ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

- ○

C